

to nurrisema, sest et nemimad keik roga ei
sanud mitte sedda wisi, kui nemimad sed-
da Egiptusse maal ollid õppind sama.
Meise tulli se lihha himmo peale, lihha
tahtsid nemimad rohfeste sua saa; kui ep
olnud sedda ni rohfeste seal, siis haffasid
need rahwas ja ka Israeli rahwas nutma
ja karjuma; nemimad ütlesid: Kesk meie
annab lihha sua? nemimad ütlesid: meie
meies seisab se kalla, mis meie Egiptusse
maal föitme, ilma veel need körwitsed ja
need millionid ja need laugud, sibbulad,
ja need kuius, laugud: ei olle meil nüud
ühtegi neist; ei sa meie siinad muud üh-
tegi nähha kui sedda Mahna. Kui Je-
howa sepärrast jälle vihhaseks sai, haffas
Moses ta Jummalat rahva eest passuma,
ja Jummal vottis ta valvet ka kuulda,
ja andis rahvale lihha kül sua; ühhé ter-
ve pu andis ta neile ni pojjo, et lihha öt-
ete nende ninnast mälsja tulli, ja rahwas
fest

fest árratubdisid. Sest tuul fulli Jum-
mala pääst, ja satis neid Selarvi lindo ni
pojjo merre poolt ümber leri, et neid olli
maas liggi faks punart paksutes. Agga
said nemimad nüud lihha kül sua, siis pid-
did nemimad ka sama tunda, mis se on
sedda wisi nurrisema, ja lihha taplema,
kui nemimad ollid teinud. Suur nuhtlus
tusli siis rahwa peale nenda, et kui se lih-
ha alles nende hamiba al olli purrematta,
jubba siis haffas Jummalta nuhtlus rah-
wa peál fáima, et ni misto árrasurrid.

Tämmeni ollid Isrceli rahwas, ja se
woöras rahwas, mis teistega Egiptusse-
maalt árratulnud, kül Jummalta vasto-
nurrisenud, ja omima nuh'lust ka sepär-
rast sanud. Nüud haffas Mirjam Mo-
sesse ödde ja temina wend Aaron ka nur-
risema, ja ütlemä: Ons Jehowa üksipäi-
nes Mosesse läbbi ráginud? eks ta olle
ka meie läbbi ráginud? Agga Jummal
felle.